

~~Ex Libr. Dr. J. C. Schmid~~

D. D.
ANT. FABRI
I.C. SEBVSIANI,
ET IN SVPREMO SABAVIDIÆ
Senatu Primarij Præsidis,
IVRIS PRVDENTIÆ
PAPINIANEÆ SCIENTIA.

Cx Biblioteca O. V. Hanavi Antiqui de Arce et Comitiss.

D. D.
ANT. FABRI
I.C. SEB VSIANI,
ET IN SVPREMØ SABAVIDIÆ
Senatu Primarij Præsidis,
IVRIS PRVDENTIÆ
PAPINIANEÆ SCIENTIA,

AD ORDINEM & INSTITUTIONVM
Imperialium effigiearum,

*In qua uniuersum Ius Civile, noua methodo, ad propria & indubitate sua
Principia refertur, & ex iis clarissimè ac certissimè demonstratur.*

EDITION NONISSIMA ET E MENDATA



L V G D V N I.

Sumptibus PHILIPPI BORDE, LAVRENTII ARNAUD,
& CLAVDII RIGAVD.

M. DC. LVIII.



D. D.

ANTONII FABRI IVRE - CONSULTI,

Iurisprudentiae Papinianeæ Scientia.

TITVLVS PRIMVS,

De Iustitia & Iure.

PRINCIPIVM I.

Etymologia Iuris.

L. 1. De iur.
R. & iur.



IPS à Iustitia est appellatum L. 1. in princ. D. hoc sit. Ius, inquam, cui operam dant, quibus imprudentia proficiuntur, & à quo ipsa etiam iurisprudentia appellatur, quodque Vip. noster diffinit. esse Artem boni & equi. Alioquin si in intelligas id ipsum quod bonum & aequum est, aut ut generaliter loqueris, legibus consentaneum, non ius à iustitia est appellatum, sed iustitia potius à iure, si vera est iustitia definitio à iustitia tradita in iugis iuris, in illis verbis ius summae cuique tribuendi. In summa, potest iuris considerati dupliciter. In abstracto, ut ita dicam, quantum causa est iustitiae, & in concreto quantum est effectus iustitiae, sine accipiatur, pro ea ipsa re quae iusta est, sine pro arte & scientia quae doceat facere iusta. Concreta autem denominationem sumunt ab abstractis, non abstracta à concreta. L. 1. §. 1. D. de part. ubi non dissimiliter idem Vip. pactum à pactione dictum fecerit.

L. p. 1. De iur.

Intendit iuris etiam accipitur pro eo loco in quo ius redditur L. penult. ad fin. D. hic tit. Quod pertinent Tivoli. De iuris vocando, si quis in ius vocat, non iur. In ius vocat, et eam: Ne quis sum, qui in ius vocat, viximat. L. 4. §. 1. et tot. ill.

Autor. Fabr. Jurispr. Papin. Scient.

De interrogante facient. Non unquam ius etiam dicimus pro necessitate, ut ius cogitatione vel affirmatio, l. vit. D. hoc sit. Est ligata iure norma equinoctium. Sed in hoc principio primo accipitur in concreto pro effectu iustitiae, & cum pro re ipsa quae iusta est, quam pro arte ipsa boni & equi. Debuerat rursum à Justiniano itemque ab Vip. distinguere quibus diffiniti, ut certa equinocta omnia ex regula Philosophorum.

ILLATIO I.

De preceptis Iuris.

Ex hoc principio illud primum sit quod Vip. scribit in i. iustitia 1. o. D. hanc iustitiam praecepit haec esse, Honestè viae, Alterum non ledere, Ius iuum cuique tribuere. Tuis enim haec sunt circa quae omnis iustitia tam civilis & politica, quam naturalis versatur, ut pluribus traxit Ariot, libro 3. Ehis. Indeque petenda est ratio tit. D. quod quisque iur. in aliam fiat, L. cum hereditate 55. De admis. tutor. Itēque ratio eius quod dici solet, Quia facta ledunt pietatem, existimationem & reverendiam nostram, & ut generaliter dicam quia contra bonos mores, & publicam honestatem sunt, ea nec facere nos posse credi, ut eleganter Papin. scribit in L. libro 13. D. de condit. iustit. Facit L. anno 79. 3. 1. D. de iur. doc. Nec rursus quicquam videri interesse si ex non honesta causa intereat L. tem 12. 1. D. de furt. L. si venditor 6. 9. vlt. vers. ceterum D. defera. export. L. si extraneus 13. D. de iur. doc. Denique uenire ex improbitate sua consequi debet actionem L. itaque 12. §. 1. De furt. L. si plures 18. 9. vit. D. de amiss. tut. lange quia scripsi Prior. 4. in fin. inf. 10d.